

eglutė **1981**
gruodis ▲▲▲▲

eglutė

1981
GRUODIS

TURINYS

- 3 KALĖDOS, J. Minelga
- 4 KALĖDOS ARGENTINOJE, M. Barzdžiūtė
- 12 MANDAGUS ASILAS, D. Lipčiūtė
- 20 PASAKAITĖ, R. Jotvingytė
- 22 MAŽASIS ANGELIUKAS, P. Kalvaitienė
- 27 GALVOSOKIAI
- 31 1981 M. "EGLUTĖS" TURINYS

PIEŠINIAI

1981 m. viršeliai — Aldonos Sruoginienės

Skyrių vinjetės — Zitės Sodeikienės

Kitos iliustracijos:

J. Paukštienės — 3

M. Barzdžiūtės — 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11

A. Sruoginienės — 12

A. Sutkuvienės — 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19

Z. Sodeikienės — 20, 21 . . .

EGLUTĖ—THE LITTLE FIR, Lithuanian magazine for children is published monthly, except July and August. 10 issues published annually; subscription by mail at \$7.00. Office of publication and general business offices are at Immaculate Conception Convent, Putnam, CT 06260. The magazine is owned and published by the Sisters of the Immaculate Conception, Inc., whose headquarters are at the same address as above. The editor is Sister Ann Mikaila, the managing editor is Danguole Sealey, both residing at Immaculate Conception Convent, Putnam, Connecticut 06260. Average paid circulation by mail for 1981 is 1001 copies; total printed—1020; 19 left over for office use. Actual figures for November: net press run—1015; mail subscriptions—994; left over—21.

KALĖDOS

Jonas Minelga

Sveikas, Jėzulėli,
Kūdiki brangus!
Tavo tėviškėlė —
Žemė ir dangus.

Džiaugsmas išsilieja
Į plačias gatves,
Maldai į Betliejų
Mus žvaigždė atves.

Liūdnos buvo širdys,
Skendusios varguos, —
Tavo meilė šildys,
Tavo žodis guos.

KALĖDOS ARGENTINOJE

Marytė Barzdžiūtė

Buvo pavakarys. Karšta dienos saulė jau leidosi už dangoraižių. Du berniukai ėjo siaura Buenos Aires miesto gatve.

— Prieš Kalėdas gatvėse būna tiek daug žmonių, kad vos gali praeiti, — nusiskundė Darius.

— Taip, bet užtat yra įdomu. Žiūrėk, kokia graži eglutė lange! — džiaugėsi Algis.

— Tai niekis! Ar matei eglutę didžiojo žaislų krautuvėjų miesto centre? Tai bent!

Berniukai dairėsi po krautuvinių vitrinas, nes ieškojo kalėdinės dovanos. Tiek daug gražių ir puošnių dalykų buvo sudėta, kad galėtum visą pasaulį apdovanoti.

— Ar žinai, kada Romas atvyks? — paklausė Algis.

— Aš tau jau sakiau! Ar neatsimeni? Jis atskrenda dieną prieš Kalėdas, penktą valandą vakaro. Skridimo numeris yra 303, Aerolineas Argentinas, — pakartojo Darius pavargusiu balsu.

— O taip, dabar prisimenu. Romas atkeliauja tiesiog iš Miami, ar ne?

— Man atrodo, kad jis sakė, jog skris iš Čikagos per Miami. Jis dar norėjo pamatyti Disney World pakeliui pas mus, — paaikšino Darius.

— Ar manai, kad mudu kada nors pamatysim Disney World?

— Nežinau, juk tai labai toli. . .

Staiga Algis sustojo ties vienos krautuvės langu, kur buvo išdėlioti gražūs odos dirbiniai.

— Žiūrėk, Dariau, koks puikus balnas! Gal mes Romui galėtume nupirkti tą balną dovanų? . . .

— Ką jis su juo veiks? Juk jis ne arklys! — pajuokavo Darius. Algis draugiškai jam kumštelėjo, bet nenorėjo atsižadėti savo minties.

— Atsimeni, kaip pas mus atvykę amerikiečiai domėjosi odos dirbiniais? Kai čia buvo Jaunimo Kongreso svečiai, jie žiūrėjo ir žiūrėjo į tuos odinius daiktus, — kalbėjo Algis.

— Galbūt, bet mes neturim tiek pinigų balnui pirkti. O gal Romui patiktų argentinietiškas "gaucho"? Atsimeni, kaip jis mums pasakojo apie "cowboys" Amerikos vakaruose?

— Gerai sakai! Tai būtų įdomi dovana, — sutiko Algis. Aš mačiau mažų statulėlių padarytų iš porceliano. Einam, parodysiu kur!

Berniukai rado krautuvę ir greit išsirinko "gaucho" statulėlę. Grįžę į namus, jie gražiai ją suvyniojo. Netrukus atėjo ir ilgai laukta Kūčių diena. Berniukai papuošė eglutę šiaudinukais, kuriuos buvo padarę šeštadieninėje mokykloje. Mama su Nelida paruošė Kūčių stalą. Algis ir Darius ypač mėgo sližikus su aguonų pienu.

Kai tėvelis grįžo namo iš darbo, jis pasidžiaugė gražiai paruoštu Kūčių stalu ir eglute. Pridėjo ir savo dalį — buvo nupirkęs įdomių lempučių eglutei apšviesti.

— Tuoju užkabinkim, — ragino Algis. — Kai valgysim Kūčias, galėsime lemputes įjungti.

Kabinant lemputes, tėvelio koja užkliuvo už laido. Jis griuvo su dideliu triukšmu. Visi puolė tėveliui padėti. Laimei, jis smarkiai nesusižeidė.

— Man atrodo, kad girdėjau kažką dūžtant, — tarė Darius. Berniukai pakėlė draugui paruoštą dovanėlę. Ir tikrai — dėžutėje sužvangėjo sudužę porceliano gabaliukai.

— Ką darysim? — nusiminė Algis. — Jau per vėlu ką nors kito nupirkti. Visos krautuvės bus uždarytos.

— Turėsime patys ką nors padaryti, — atsakė Darius.

— Vaikai, laikas eiti į bažnyčią repeticijai, — tuo metu juos pašaukė mama. Abu berniukai turėjo dalyvauti Kalėdų nakties vaidinime kartu su savo mokyklos draugais.

Repeticija nesisekė, nes vaikai buvo labai išsiblaškę. Mokytojos turėjo juos smarkiai subarti. Tik tada jų grojami instrumentai ėmė geriau skambėti.

Grįžę namo, berniukai sutarė Romui nupiešti tipišką kalėdinį vaizdelį. Apačioje jie parašė pasveikinimą. Kai tėvelis parvežė Romą iš aerodromo, visi pralinksėjo. Berniukai tuojau suėjo kartu, visi trys juokaudami kaip visuomet. Pasipasakojo savo naujienas bei nuotykius, o paskui visi trys drauge susėdo prie Kūčių stalo.

Tėvelis pradėjo Kūčių vakarienę malda. Tada visi pasidalino lietuviška plotkele. Per vakarienę buvo daug

įdomių kalbų, nes Romo buvimas sukėlė malonių prisiminimų. Kai Romas iš po staltiesės ištraukė patį ilgiausią šiaudą, visi juokėsi ir jį sveikino.

— Jau turime ruošti į bažnyčią, — priminė mama. Romui, manau, bus įdomu pamatyti, kaip mes švenčiame Kalėdas.

Bažnyčioje žmonių buvo labai daug. Prieš Mišias prie altoriaus vyko vaidinimas apie Jėzaus gyvenimą. Romas nustebo, kai pamatė Darių su Algiu apsirengusius kaip "gauchos". Jie grojo keistais instrumentais.

Algis pūtė šiaudinę fleitą. Darius grojo gitara. Tėvelis Romui paaiškino, kad ta gitara vadinama "charango". Ji padaryta iš "mulito" odos. Tai mažas gyvuliukas, panašus į ežį, bet kietas kaip vėžliukas. Algio fleita ispanų kalba vadinama "quema".

— O kas tas ilgas vamzdis? — susidomėjo Romas.
— Tai tipiškas šiaurės Argentinos instrumentas, "er-que", — paaikškino tėvelis.

Šalia jų, kurie grojo, buvo ir kiti vaikai, kurie vaidino šventą Juozapą, Mariją bei kitus, susirinkusius pagarbinti Kūdikelį Jėzų. Kūdikelį vaizdavo šviesus žiburys.

Išeinant iš bažnyčios, Romas pasakojo savo įspūdžius:
— Pirmą sykį matau tokias Kalėdų pamaldas. Labai man patiko. Kalėdinės giesmės tokios linksmos ir smagios.

— Dar bus daugiau! — linksmi šūkavo Algis su Darium.

Namuose, į kiemą sugūžėjo visas būrys vaikų. Jie šoko aplink stulpą, papuoštą spalvotom juostelėm, ir dainavo dainą. Romas nusirašė dainos žodžius ir išvertė į lietuvių kalbą.

Jau ateina karvutė
per gatvelę;
atneša saldaus pienelio
šventam Kūdikėliui.

Sudiev, mano Kūdikėli,
už metų grįšiu vėlei,
rankose atnešiu tau
gražiausią gėlę.

— Tas šokis man primena vieną lietuvišką šokį su juostelėmis, — pasakė Romas. — Bet tokios dainos niekur nesu girdėjęs. Man taip gaila, kad pamiršau pasiimti savo foto aparatą. Būtų daug gražių vaizdų nutraukti...

Algis su Dariumi nutempė Romą į kambarį, kur stovėjo Kalėdų eglutė, o po ja išrikiuotos dovanos. Kai Romas išvyniojo savo dovaną, jis buvo labai patenkintas.

— Ačiū labai! Šis argentinietiškas Kalėdų vaizdelis man primena gyvą paveikslą bažnyčioje. Tai daug geriau, negu nuotrauka. Galėsiu parodyti ir paaiškinti savo draugams Amerikoje.

Kalėdų dienos džiugi nuotaika jungė visus.

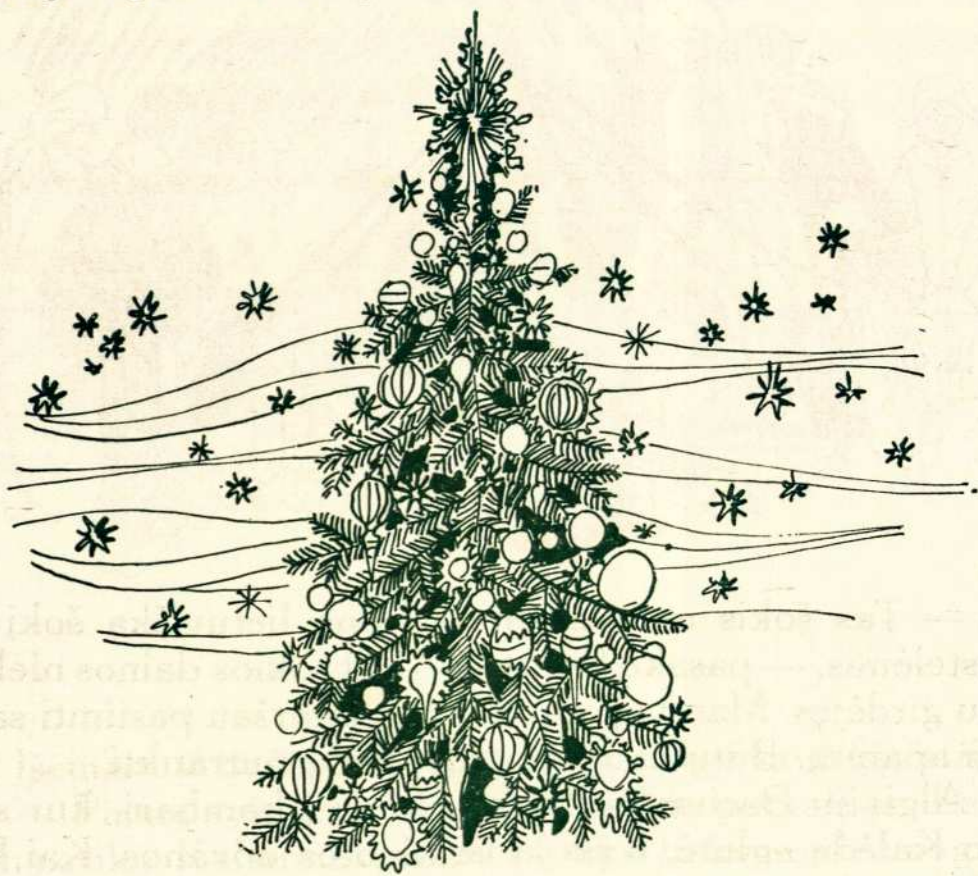
MANDAGUS ASILAS

Danutė Lipčiūtė

Prieš Kalėdas lietuvių kalbos mokytoja pasakė trumpai ir aiškiai:

— Atostogų metu parašykit rašinėlį, arba išmokit papasakoti apsakymėlį apie tikras Kalėdas.

Kalėdos vaiko širdžiai artimiausia šventė. Mokytojos duotas kalėdinis darbas jiems atrodė nesunkus ir jie per daug dėl to nesirūpino. “Visi žino, kas yra Kalėdos” — galvojo tą dieną vaikai.

— Kalėdų naktį vyksta nepaprasti dalykai! Kalėdų naktį gyvuliai kalba žmonių kalba! Kūčių naktį vanduo šuliniuose pasidaro saldus! — kalbėjo namo eidami vaikai.

Ir Alytė galvojo, kad tą rašinį parašyti bus lengva ir tuo kol kas nesirūpino.

Laikas bėgo. Jo nebuvo gana nei miegui, nei žaidimui, nei darbui. Rytoj ir vėl į mokyklą! Ir, kai pietų metu mama paklausė:

— Klausykit, vaikai, ar viskas rytojui paruošta? — Alytei užėmė kvapą.

— Rašinys! — sudejavo ji.

— Koks rašinys? — nustebo mama.

— Apie tikras Kalėdas.

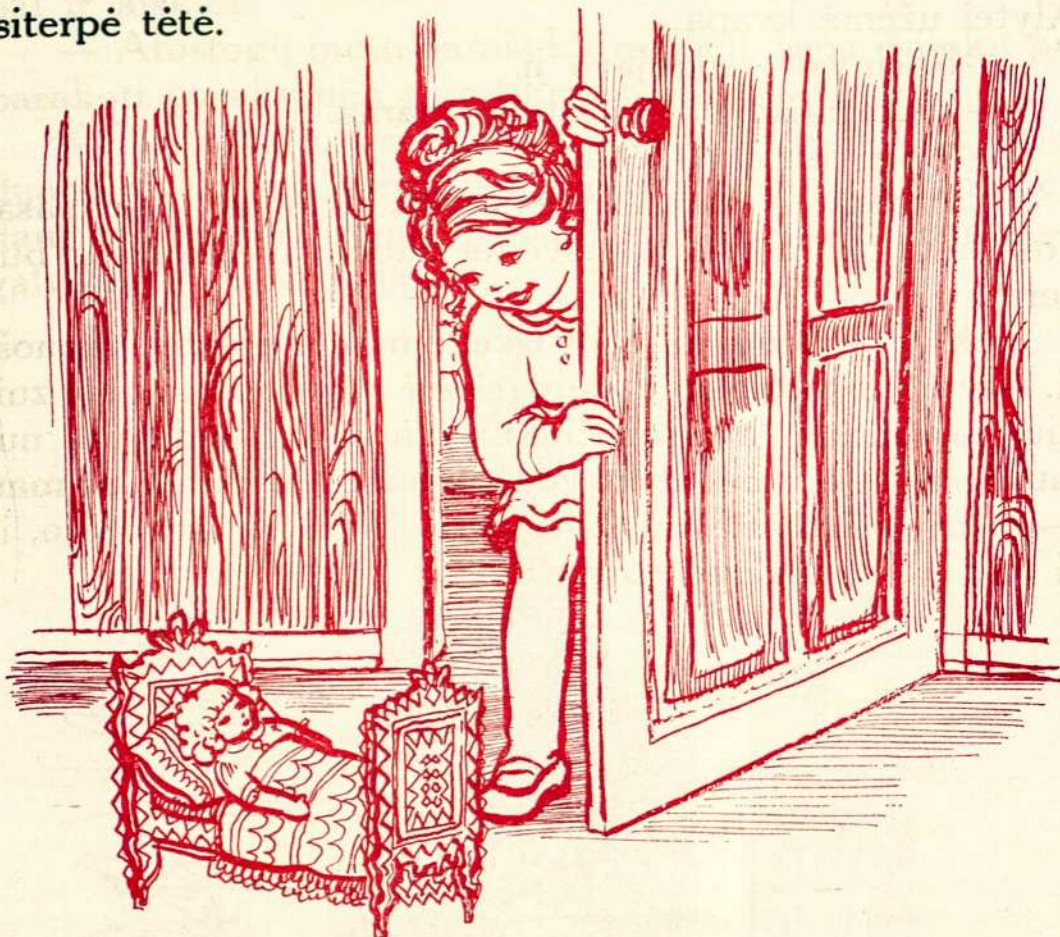
— Niekai! — tarė Alytės brolis Džiugas. — Papasakok, kaip anais metais sušveitei dubenį meduolių ir bus gerai!

Ak, tie meduoliai! Juos iškepė mama eglutei papuošti. Alytė juos rado spintelėje ir ėmė ragauti. Tai ausį zuikiui nukando, tai paukščiukui snapą, ar uodegytę nulažė, tai cukrų nuo žvaigždės nulaižė. Ir žiūrėk tu man — meduoliai nykte išnyko! Po to ir pilvelį skaudėjo, ir iš viso. . . Nemaloni istorija!

— Bet čia ne tikros Kalėdos! Čia tik pasakojimas apie meduolius, — nutarė Alytė

— Žinai, Alyte, parašyk apie mamos prijuostės gaisrą. Atsimeni, kai degei tikras žvakutes ant eglutės? — įsiterpė tėtė.

— O gal geriausiai tiktų apie medinę lovytę ir lėlę, — pasiūlė Alytės jaunesnis broliukas Andrius. Taigi. . . Vienais metais Alytė veltui ieškojo sau dovanos. Tose Kalėdose, po eglutę visi sau ką nors rado. Tik Alytei po eglutę nebuvo nieko. Alytė buvo netoli ašarų. Tuo metu, už durų pasigirdo silpnas verksmas. Sukluso visa šeima. Alytė pirmoji bėgo prie durų sužinoti, kas verkia. Ir ką gi? Už durų stovėjo išdažyta, išpiaustyta, išmarginta, mažą, medinę lovytę. O joje miegojo gražiausia pasaulyje lėlė. Ar lėlė verkė? Ne. Tai buvo tas išdykęs Džiugas. Jis dar ir dabar iš to kvatojosi.

Alytė prisiminė. Taip. Tai buvo puiki lėlė!

— Bet, jei tai parašysiu, nebus nieko apie tikras Kalėdas, — pasakė ji.

Alytei darėsi neramu. Ką gi reikės daryti? Tai tau ir lengvas rašinys!

Tuo laiku mama pažvelgė pro langą.

— Vaikai! Žiūrėkit! Ubagų kąsniais sninga.

— Kodėl ubagų kąsniais, mama?

— Matot, pavargėlis (seniau vadinamas "ubagu"), paprastai būna alkanas. Dėl to ir kąsnį kanda didesnę. . . Todėl ir snaiges, kai krinta didelės — po kelias sulipusias — žmonės vadindavo ubagų kąsniais.

— Ei, žmonės, einam lipdyti sniego senį, — pasiūlė Andrius. — Juk paskutinė atostogų diena!

Švarkiukus užsimetę, net nė kepurų neužsidėję, vaikai išskubėjo į kiemą. Oras buvo švelnus. Besmegenis lipdėsi gerai. Po to dar ir rogučių prireikėjo.

Namo grįžo šlapi, sušilę, pavargę, bet laimingi ir linksmi. Skani buvo ir vakarienė. Lėkščių niekas nestumdė. Nesakė, kad neskanu. Tik Alytės mintyse rūpestis. Tas rašinys!

Ji nuskubėjo į savo kambarį. Pasiėmė pieštuką ir sąsiuvinį ir, susirangiusi į minkštą kėdę, nutarė, kad dabar būtinai ką nors parašys. Buvo šilta, jauku. Alytė atsiduso. Ji buvo pavargusi, o blakstienos darėsi sunkesnės ir sunkesnės. . .

Lauke pragiedrėjo. Buvo matyti žvaigždės.

— Visai kaip Kalėdų naktį, — pagalvojo Alytė.

Staiga jai pasidarė aišku, kad tikros Kalėdos yra ne kas kita, kaip Marija, Juozapas, Jėzulis, žvaigždė ir asilas.

— Taip. Ir asilas! — pasakė sau Alytė. — Asilas labai svarbus. Jis nešė Mariją, nes jai buvo sunku eiti.

Alytė ėmė vaizdus matyti ir girdėti, kaip filme. Ji netgi matė, kaip šventieji keleiviai niekur negavo nakvynės. Žmonės jiems buvo pikti — be gailesčio.

— Neturime jums vietos, — varė Mariją ir Juozapą nuo kiekvienų durų.

— Tėveliai tikrai juos priimtų, jei tik jie čia pasibelsų, — graudinosi Alytė. — Nereikėtų nė asilui taip graudžiai bliauti. . .

Alytei buvo gaila visų, bet labiausiai asiliuko. Asiliukui aiškiai skaudėjo koją. Jis šlubavo. Alytė surado rankšluostį ir aprišo skaudamą asiliuko koją. Asilas Alytei buvo dėkingas. Jis nulenkę galvą, nuleido ausis ir Alytė aiškiai išgirdo, kaip jis pasakė:

— Ačiū!

— Mandagus asilas, — pagalvojo Alytė.

Didžiulė žvaigždė, kuri visą laiką ėjo paskui šventuosius keleivius, buvo nepaprastai šviesi. Jos spindėjime jautėsi maloni ir jauki šilima. Ta žvaigždė sustojo užmiestyje, ties mažu nameliu. Namelis buvo tuščias. Marija labai pavargus. . . Keleiviai nutarė ten pasilikti.

Juozapas nukėlė Mariją nuo asilo ir nuvedė į vidų. Asilas pasiražė, nusipurtė dulkes ir čia pat, prie durų, gulė pasilsėti. Pamatęs netoli jo stovinčią Alytę, asilas mirktelėjo viena akimi, apsilaižė ir užsimerkė.

— Ko jis laižėsi? Turbūt alkanas, — nutarė Alytė.

Alytė grįžo į namus. Įslinko į virtuvę ir, suradusi indą su cukrum, pasiėmė kelis gabalėlius ir tekina atgal... Pas asilą.

Asiliuko kramtomas cukrus garsiai traškėjo. Alytė bijojo, kad nuo to traškėjimo visi nubus. Bet ne. Ji tik pajuto, kad papūtė vėjas ir, kad darosi šalta. Alytė matė, kad ir asiliuko kailiu bėgiojo šiurpas. Alytė asilą apklojo savo apsiaustu.

Tuo metu pasigirdo šlamėjimas. Toks, lyg labai arti skraidytų paukščiai. Alytė apsidairė. Paukščių nebuvo, bet aplink trobelę ir virš jos, Alytė pamatė daugybę angelų. Visai tokių pat, kaip jos maldaknygėje. Angelai giedojo...

Nežinia iš kur atėjęs piemenėlis pravėrė duris. Alytė pamatė, kad trobelėje buvo labai šviesu, o iš ėdžių padarytame lopšelyje, ant šieno gulėjo Jėzulis.

— Mama, tėtė, vaikai, ateikit! Greičiau! Aš matau tikras Kalėdas, — šaukė Alytė ir. . . pabudo.

Pabudus Alytė atrado save toje kėdėje, kurion atsėdo grįžusi iš kiemo. Ji buvo sušalus. Apsiaustėlis nuslinkęs žemėn. . .

Nors ir sušalus, nors ir pašiurpus, Alytė buvo linksma.

— Rašinio apie tikras Kalėdas parašyti nesuspėsiu, bet papasakoti, tai turėsiu ką. Ir dar kaip! Juk aš mačiau tikrų Kalėdų sapną!

Šypsodamasi, laiminga, Alytė nuėjo į savo lovą.

PASAKAITĖ

Ritonė Jotvingytė

**Pasakysiu pasakaite
Apie katino dukraitę,
Apie rainą Katinytę,
Juodo katino dukrytę.**

**Buvo taip. Ir paklausykit!
Vieną šaltą, šaltą žiemą,
Kai į mūsų namo kiemą
Krito snaigės ir vėl krito
Ir nebuvo nieko kito,**

**Kaip tik balta, balta, balta
Mes išgirdome už durų
Keistą garsą, šuru-buru,
Lyg tylučiai kas vaitojo,
Lyg suvirko ir — nustojo.**

Buvo aišku. Gyvuliukas!

Ar bereikia jum sakyti,
Kaip mes lėkėm pamatyti,
Kas gi šaltyje ir naktį
Krapšto mūsų namo staktį!?

Du ir du kart sukomp raktą.
Ir, kaip manot, ką už durų
Mes pamatėm, šuru-buru,
Degė akys Katinytės,
Juodo katino dukrytės.

Mes ją, aišku, tuoj į vidų
Ir — “Mamyte, šildyk pieną!”
O kai lakė, tai po vieną
Glostėm galvą, nugarytę
Ir net rainą uodegytę —

Čia ir baigias pasakaitė
Apie katino dukraitę,
Apie rainą Katinytę,
Dailią, meilią ir mažytę
Juodo katino dukrytę.

MAŽASIS ANGELIUKAS

Kalėdinis vaizdelis

Paulina Kalvaitienė

(Prie uždengtos scenos)

PRANEŠĖJAS: Šventa naktis —

Visas pasaulis nekantriai laukia

Dievo Sūnaus gimimo.

Tiktai vienoj šeimoj graudu —

Jų sūnelis iškeliavo

Į anapus,

Pasiėmęs tik skrynutę

Savo turtų:

Sagą nuo diržiuko,

Du baltus akmenėlius,

Sulūžusį peiliuką

Ir paukštelio melsvą kiaušinėlių.

Keliauja vieną vienas,

Jam baugu...

Nieks jo nepalydi —

Aplinkui naktis,

Šėlsta vėjai...

(Atsidaro uždanga. Vėjas šėlsta ir vaiko debesėlius. Atsiranda žvaigždutės ir scena nušvinta. Įbėga snaigės, šoka.)

MAŽASIS ANGELIUKAS: (Ateina per salę, nešinas skrynutę)

Jau baigiu sušalti!

Kažin, ar ilgai dar turiu keliauti?

(Sustojęs, dairosi aplinkui)

Bet štai matau švieselę

Ir vartus...

(Beldžiasi į dangaus vartus)

ŠV. PETRAS: (Pasirodo su didžiule knyga ir raktu)
Iš kur tu atsiradai?
Ir dar tokiu laiku!
Kas tave iš namų išvijo?...

ANGELIUKAS: Tikrai, dieduli,
Toks liesas ponas su dalgiu
Mane vargšėlį iš namų išvarė.
Sirgau su dideliu karščiu,
Dar atsikvėpti negaliu...
Tiktai skrynutę spėjau pasiimti.

ŠV. PETRAS: Ką turi tokio brangaus,
Kad žemėje palikti nenorėjai?

ANGELIUKAS: Seneli, čia visi mano turtai:
Va — saga nuo diržo,
Sulaužytas peiliukas,
Melsvas kiaušinukas...

ŠV. PETRAS: (Jį pertraukia)
Danguje nebus tau reikalingi,
Tu mažas toks esi ir toks juokingas...
Palauk truputį,
Pašauksiu Gabrielių —
Jis viršininkas angelų.
Ei, Gabrieliau!
Atnešk sparnus ir karūnėlę,
Turėsi naują angelėlį...
(Pasižiūri į angeliuką)
Nors nelaiku atsiradai,
Priimsime tave tikrai...
(Šv. Petras išeina. Ateina Angelas Gabrielius, kuris paima mažąjį angeliuką už rankos ir nusiveda.)

PRANEŠĖJAS: Skuba Angelas šviesusis,
Tuoį jis chorą sutvarkys
Ir visus tuos angeliukus
Jis giedoti išmokys...

(Įeina daug angelų, kurie sudaro chorą. Mažasis angeliukas bando tarp jų įsisprausti, pasislėpti.)

ANGELAS I: Iš kur tu atsiradai?

Ką tu danguje darai?

ANGELAS II: Jis dangaus tvarkos nežino,

Argi tu to nematai?

ANGELIUKAS: Aš labai atsiprašau,

Tikrai nieko nežinau...

ANGELAS III: Ko lipi man ant kulnų?

ANGELAS IV: Taip sakyt nemandagu!

ANGELAS I: Tegu maišos tarp mažų...

ANGELIUKAS: Aš labai atsiprašau,

Nedarysiu taip daugiau...

(Angeliukas bando rasti sau vietą tarp mažų angeliukų.)

ANGELIUKAS I: Ai, sparnelį man sulamdei!

ANGELIUKAS II: Oi, ant kojos užlipai!

ANGELIUKAS: Aš labai atsiprašau,

Taip netyčia padariau...

GABRIELIUS: Eikš, mažuti, pas mane —

Pagiedosime drauge.

(Gabrielius diriguoja, o angelai gieda)

ANGELAI: Sveikas Jėzaus gimusis,

Šventas Dievo Kūdiki...

ANGELIUKAS: (vienas po visų)

Šventas Dievo Kūdiki...

(Angelai juokiasi, o Gabrielius juos bara:)

GABRIELIUS: Gieda jis visai gerai —
Pabandykim atskirai...

ANGELIUKAS: (gieda vienas)
Sveikas Jėzau gimusis,
Šventas Dievo Kūdiki!
Brangią dieną švęsdami
Užgimimo Viešpaties...

VISI: Linksminkimės ir džiaukimės
Dievui garbę duodami, giedokime.

GABRIELIUS: Na, matote, ar nesakiau?...
Giedokim Gloria greičiau,
Aušrinė patekės tuojau!

ANGELAI: Gloria, gloria
In excelsis Deo.

ANGELIUKAS: Gloria, gloria (atsilikęs nuo visų).

(Įeina Aušrinė su žvaigždutėmis. Jos gieda:)

Gul šiandieną
Jau ant šieno
Atpirkėjas žmonijos,
Šiam karaliui visagaliui
Nėr vietelės tinkamos.

(Skamba varpai)

Angelėliai, paskubėkit,
Dovanas jam savo dėkit
Kaip pasaulio Viešpačiui.

ANGELAI: Į menkutį jo tvartutį
Ir mes draug skubėsime.
Tam karaliui savo valią,
Visą širdį dėsime:
Visa jam mes paaukosim
Ir mes angelai giedosim:
Garbė jam aukštybėse!

(Angelai eina vienas po kito ir deda dovanas, brangias, blizgančias.)

ANGELIUKAS: Man tikrai labai skaudu,

Dovanos aš neturiu.

Tiktai savo šią skrynutę...

(Jis nedrąsiai prieina prie Marijos su Kūdikiu)

ANGELIUKAS: Tau, Jėzuli, ją skiriu.

GABRIELIUS: Na, visi kartu! (Diriguoja)

ANGELAI: Gloria, gloria

In excelsis Deo. (Gieda 2 kartus)

MARIJA: Iš visų šių dovanų

Brangiausia mano Sūnui

Tai mažo angeliuko dovana.

Ši skrynelė paprasta,

Bet Jo širdelei ji miela.

(Marija atsiveda besislapstantį angeliuką prie Kūdikėlio Jėzaus.
Visi angelai, žvaigždutės ir snaigės gieda lopšinę.)

U Ž D A N G A

GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

III. mergaitė, mokinė, višta, avis, karvė, ožka.

IV. 1—c, 2—j, 3—a, 4—e, 5—b, 6—g, 7—h, 8—d, 9—f, 10—i.

V. sula—sala.

VI. KRYŽIAŽODIS — Skersai: 5. Eglutė, 6. lapė, 7. dėdė, 9. žaislai, 11. skylė, 14. šieno,
16. lesa, 17. rogutės, 18. uola. Žemyn: 1. Kalėdos, 2. teta, 3. lėlė, 4. kepti, 8. dramblys,
9. žirgas, 10. kūdikis, 12. Kūčios, 13. slidu, 15. naktį.

I. Šiuos žodžius perrašyk mažybine arba malonine forma,
pvz. eglė — eglutė.

žvaigždė —

angelas —

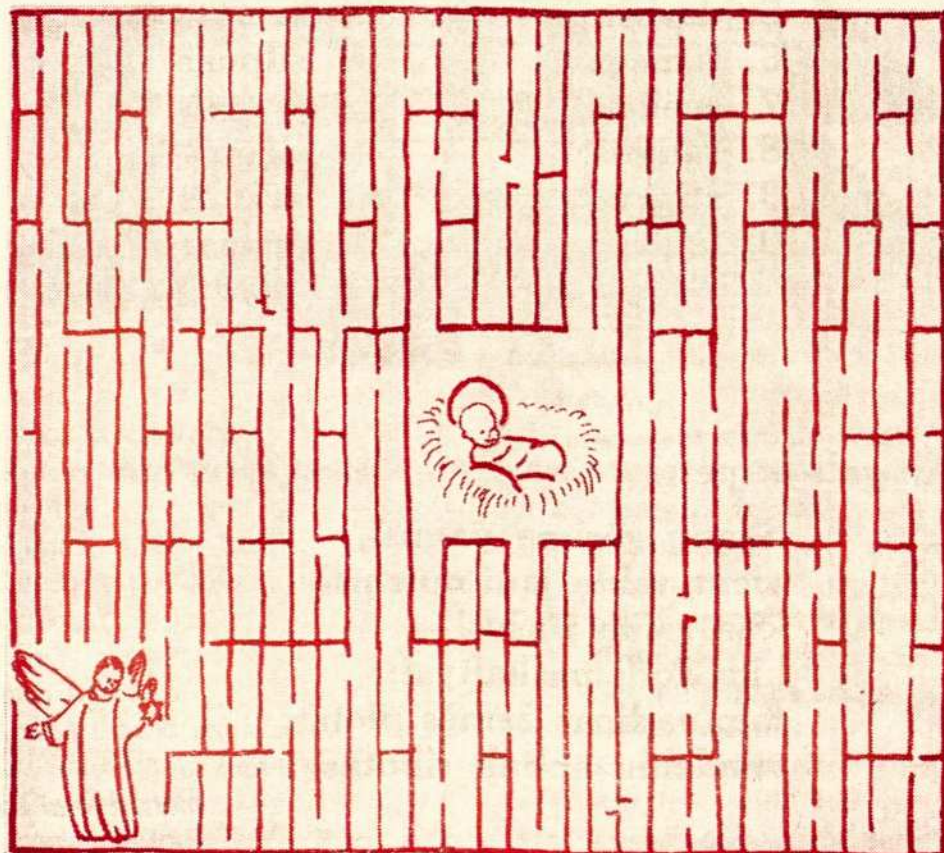
tėviškė —

varpas —

žvakė —

širdis —

II. Nuvesk paklydusį angelą pas Kūdikelį Jėzų.

III. Kokia bus moteriška giminė? Pvz. brolis — vyriška,
sesuo — moteriška.

berniukas —

mokinys —

gaidys —

avinas —

jautis —

ožys —

IV. Suveskite žodžius, kurie turi priešingą reikšmę.

1. tiesa	a. tylus
2. draugas	b. tinginys
3. garsus	c. melas
4. tiesus	d. pavojingas
5. darbštus	e. kreivas
6. tamsus	f. silpnas
7. sveikas	g. šviesus
8. saugus	h. ligonis
9. stiprus	i. greitas
10. lėtas	j. priešas

V. Ar gali atspėti?

Skanų gėrimą paimsi,
vieną raidę jam nutrinsi,
kitą raidę įrašysi —
kitą žodį paskaitysi:
taip vadinas žemės plotas,
vandeniui aplink ribotas.

(Atsakymai psl. 26)

VI. KRYŽIAŽODIS

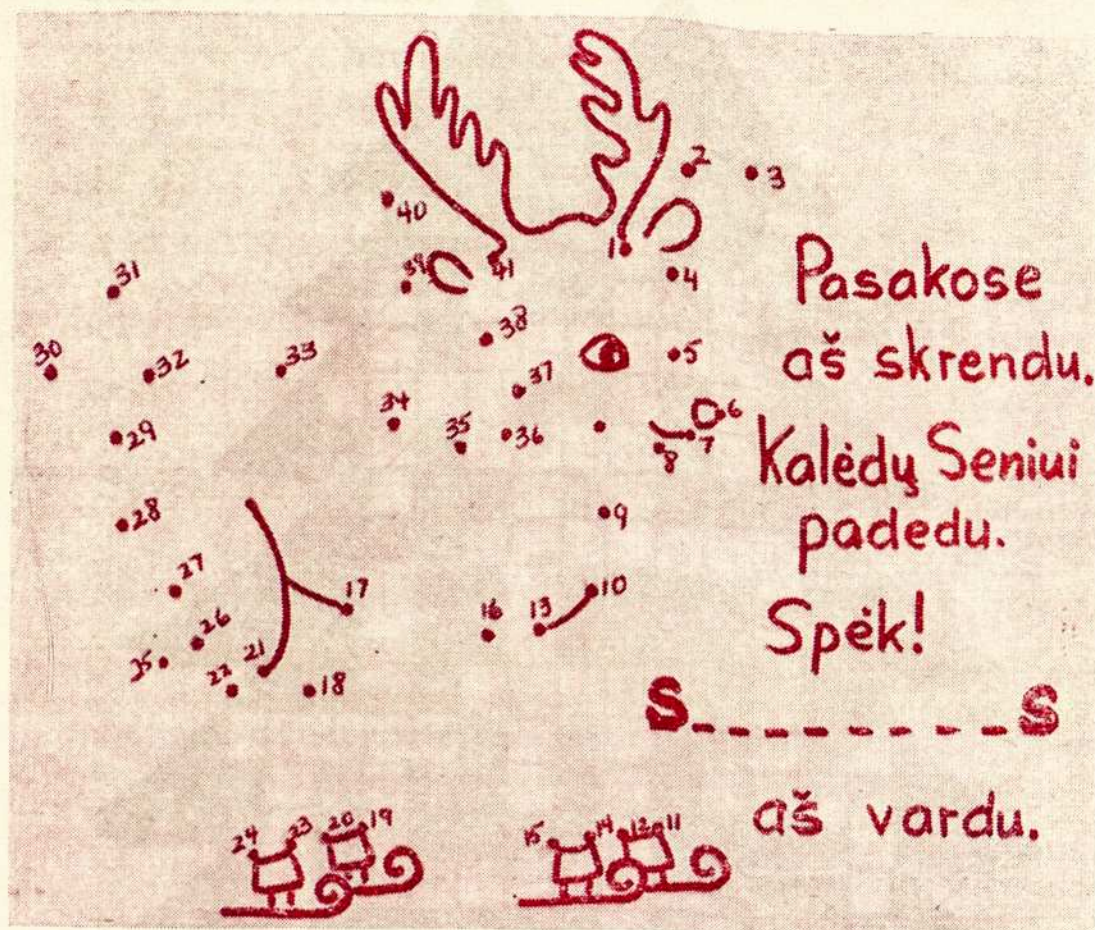
Skersai:

5. Vaikų laikraštėlis.
6. Gudrus šunų šeimos laukinis gyvulys.
7. Mamos ar tėčio brolis.
9. Kas vaikams dovanojama per Kalėdas?
11. Kiaura vieta.
14. Jėzulis gimė ant
16. Arklys ėda, o paukštis
17. Kas naudojama žiemą nuo kalno nušliaužti?
18. Akmens kalnas.

Žemyn:

1. Kristaus gimimo šventė.
2. Mamos ar tėčio sesuo.
3. Mergytės žaislas.
4. Sriubą reikia virti, o pyragą reikia
8. Didelis gyvulys su ilga, ilga nosim.
9. Gražus, puikus arklys.
10. Mažas vaikutis.
12. Kalėdų išvakarės.
13. Ant ledo vaikščioti yra
15. Kuriuo metu gimė Jėzulis?
(Atsakymai psl. 26)

VII. Sujunk taškus ir įrašyk vardą.

VIII. MĮSLĖS

1. Pusė geležies, pusė medžio, medį ėda.	sileip
2. Eina per ugnį, nesudega;
eina per vandenį, neprigeria.	ešliše
3. Dvi žvaigždelės: kur pagalvoja, ten nueina.	ysak
4. Penki nameliai, vienos durelės.	širpintė
5. Keturi broleliai vieną skrybėlę dėvi.	lastas
6. Ko vėjas nepaneša?	senmak

1981 M. "EGLUTĖS" TURINYS

EILĖRAŠČIAI

	nr.	psl.
<i>Abromaitienė, A. —</i>		
Velykos, Velykos	3	3
<i>Grigaitytė, K. —</i>		
Tau mamytė	4	12
<i>Jotvingytė, R. —</i>		
Baltos šakos	4	7
Pasakaitė	9	20
<i>Kašiubienė, A. —</i>		
Rudens lapai	7	3
<i>Linutė —</i>		
Nykštukas	7	19
<i>Lipčiūtė, D. —</i>		
Debesėliai	6	3
<i>Mikužienė, D. —</i>		
Aš	6	25
<i>Minelga, J. —</i>		
Kelias į tėvynę	2	3
Kalėdos	9	3
<i>N. N. —</i>		
Ledo tiltas	1	3
<i>Nemunėlis, V. —</i>		
Pavasaris	3	9
Mes ne lapai	8	3
<i>Pautieniūtė, T. —</i>		
Pusryčiai su liūtu	5	14
Burbulai	5	15
<i>Sadūnaitė, N. —</i>		
Žodis Kristui	8	19

PASAKOS IR PASAKOJIMAI

<i>Augienė, D. —</i>		
Senelio diržas	1	9
Meškis Peškis ir		
Burbulis	3	15
<i>Barzdžiūtė, M. —</i>		
Kalėdos Argentinoje	9	4

Baronas, A. —

Vėliava medyje	2	
<i>Gintarė —</i>		
Vėžliuko nuotyčiai	1	4
Laimutės lėlytė	5	4
<i>Grabošaitė-Ross, I. —</i>		
Liūtų nauji rūbai	7	16
<i>Lipčiūtė, D. —</i>		
Mandagus asilas	9	12
<i>Mazalaitė, N. —</i>		
Apie nepaprastą		
knygyną	2	23
<i>Mikužienė, D. —</i>		
Taduko margas		
draugas	6	4
<i>Pušėlė —</i>		
Lašiuko kelionė	2	12
Pirmoji diena	8	4
<i>Samanė —</i>		
Velykų avinėlis	3	10
<i>Tijūnėlių šeima —</i>		
Dievo Motina Marija	4	3
<i>Tomarienė, S. —</i>		
Aitvaro obuoliai	6	8
<i>Tošė, I. —</i>		
Dovana	5	10
<i>Vaišnienė, E. —</i>		
Nepaprastas svečias	7	4
<i>Valiuškienė, K. —</i>		
Gajutė slaugo mamą	4	8

VAIZDELIAI IR VAIDINIMAI

<i>Jurkutė, R. ir Radžiūtė, R. —</i>		
Geriausia mama	4	29
<i>Kalvaitienė, P. —</i>		
Mažasis angeliukas	9	22
<i>Pušėlė —</i>		
Sibiro taigose	8	14

	nr.	psl.		nr.	psl.
VERTIMAI			Radžius, A. —		
<i>John, F. —</i>			Vandeninė planeta	1	17
Kalėdų eglutė gegužės mėnesį	4	13	<i>Udrienė, R. —</i>		
(sulietuvino D.S.)			Apie čiūožimą	1	23
<i>Safran, C. —</i>			Kėgliavimas	4	22
Mikio didelis darbas	7	11	Plaukimas	5	16
(sulietuvino D.S.)			<i>Udrys, D. —</i>		
<i>Uttley, A. —</i>			Apie beisbolą	7	28
Velykinis kiaušinis	3	4	DARBELIAI		
(sulietuvino D.S.)			1,26; 5,30		
GAMTA IR APLINKA			GALVOSŪKIAI IR ŽAIDIMAI		
<i>Augienė, D. —</i>			1,14; 2,32; 3,21; 4,18; 5,19; 8,24		
Ar žinai?	5	23	<i>Mikailaitė, O. —</i>		
Apie pieštukus	6	22	2,19		
Peteliškės ir kandys	7	24	<i>Pereira de Sa, D. —</i>		
<i>Jurkutė, R. —</i>			6,18; 7,22		
Gamta	7	26	<i>Tijūnėlių šeima —</i>		
<i>O.M. —</i>			7,20		
Arkliai	3	25	<i>Tuškenytė, E. —</i>		
Apie tenisą	8	28	Kryžiažodis		
<i>Pereira de Sa, D. —</i>			1, 16		
Grybai	6	26	ŠYPSNIUKAI		
			1,32; 5,32		

**“EGLUTĖ” sveikina visus savo
skaitytojus ir bendradarbius
su šventomis Kalėdomis
ir linki gražių
1982 metų!**